

▲ 50-pluskoor Kanaljerood gaat zingend de strijd aan met rapper Mark de Geest en Joey van Ede van der Pals (Yo-Ey). FOTO EMIEL MUIJDERMAN

Jong rapt en oud zingt over de liefde

'Respect'. Het woord komt gemeend uit de monden van rappers Mark de Geest en Yo-Ey. 50-pluskoor Kanaljerood kan écht goed zingen. De waardering is wederzijds in de eerste battle tussen jonge en gerijpte kelen.

Martin Ruesink

Hengelo

Ervaren zangers met grijze haardos en jonge mannen met honkalpetjes; ze vormen deze zondagmiddag een mooi contrast voor zo'n vijftig bezoekers van techniekmuseum Heim/Oyfo die wel eens willen weten hoe

een battle, oftewel duel tussen twee generaties vocale podiumkunst, klinkt.

Ooit zongen ze op 1 mei de Internationale en felle strijdlieiders over de atombom, de uitwassen van het kapitalisme en oorlogsellende. „We zijn nog steeds scherp en maatschappijkritisch, hoor”, zegt Jaap Besteman (75). Rita Zeephat (65) knikt. „Maar met het verstrijken van de jaren zijn we ook steeds meer naar onszelf gaan kijken. We voelen ons nog geen dag ouder, maar we zijn het wel. Wat doet dat met je? Dat komt nu ook in ons repertoire voor.”

Mark de Geest, echte naam Mark de Greef, en Yo-Ey (Joey van Ede van der Pals) zijn met 36 en 16 jaar respectievelijk jong en piepjong in de ogen van de zangers en zangeressen van

Kanaljerood. En juist daarom wilde het koor zo graag eens horen hoe loepzuivere zang en messcherpe woordensalvo's samen een brug tussen generaties kunnen vormen.

Flowerpower contra gangsterrap? Mark en Joey schieten in de lach. „Nee, we zijn geen gangsters. We oefenen sinds januari met elkaar en we komen erachter dat we het vaak over dezelfde dingen hebben”, zegt Mark, die als docent jonge raptalenten als Yo-Ey coacht. „Dat liefde sterker is dan alles”, legt Yo-Ey uit.

Lok ze niet uit de tent om even elkaars rol over te nemen. „Wij kunnen écht niet rappen, geen woord”, zegt Rita, en lacht. De rappers laten zich evenmin verleiden, zij zeggen op hun beurt echt niet te kunnen zingen. Over twintig jaar dan misschien.

We voelen ons nog geen dag ouder, maar we zijn het wel

– Rita Zeephat

schien? Mark, lachend: „Dan nog niet. Respect, wat deze mensen kunnen.”

En zo blijven de schoenmakers tijdens hun eerste battle netjes bij de eigen leest. Eerst nog keurig om en om, maar al vrij snel vanaf het nummer Pantserpaard steeds meer in één vloeiend geheel. Prikkelend, met een scherpe rap die door het koor wordt beantwoord met Geloof ze niet.

Een klaaglied, een handvest en een milieulied komen allemaal voorbij. Alsof de jaren 70 en 80 nooit voorbij zijn gegaan. Rita: „Maar als je met deze jongens samenwerkt, merk je dat veel van de thema's weer hartstikke actueel zijn. Toen was het alleen Reagan, nu Trump.”

De eerste battle krijgt dit najaar een vervolg in Almelo.